

14

Igrao sam protiv Garoca i Beladone na svetskom timskom prvenstvu koje će vratiti *Bermuda Boul* nazad u Sjedinjene Države. Tada me je majka probudila.

“Imaš telefonski poziv”, rekla je.

“Muško ili žensko?”

“Žensko.”

“Odmah ću.”

Uvukao sam se u kućni mantil i otišao do telefona u dnevnoj sobi. “Zdravo”, rekoh.

“Alane, ovde je Džejn King.”

“Koja Džejn?”

“King. Upoznali smo se u Talsi.”

Setio sam se. Džejn King je bila visoka 4 stope i 10 inča, imala je crvenkasto smeđu kosu, šarmantan osmeh i oko šezdeset pet godina.

“Šta mogu da učinim za Vas, gđo King?”

“Pa, Alane, reći ću ti. Želim da ovog petka dođeš u Springfield i igraš u mom timu.”

“*Vašem* timu?” Znao sam da Džejn King živi u Springfieldu, Misuri, ali nisam imao pojma da ima svoj tim.

“Da. Tamo se održava Jesenje Okružno prvenstvo Ozarka i ja želim da pobedim. Uvek sam želela da pobedim na tom turniru, a nisam nikad.”

“Taj turnir je u Springfieldu?”

“Da.”

“O'ladite, gđo King. Ne mogu da dođem u Misuri.”

“Moraš. Godinama pokušavam da osvojim taj turnir. Ljudi počinju da misle da sam šenula.”

“Mora da jeste ako mislite da ću doći u Springfield u petak.”

“Jesam li rekla u petak? Mislila sam na četvrtak. Tada je sastanak tima.”

“Neću biti na njemu.”

“Nameravam da ti platim, Alane.”

“Je li? Koliko?”

“Osam stotina dolara. Od toga ćeš morati da platiš svoje troškove. Ja nisam bogata, znaš. Ali, pre nego što umrem, želim da pobedim na tom takmičenju.”

“Doživete stotu.” Stvarno sam mislio da hoće. Bila je živahna kao struja i imala je više energije od većine dvostruko mlađih žena. Bila je udovica sa troje odrasle dece. Sećam se da je u Talsi, posle jedne naročito duge seanse, kada su svi hteli da idu u krevet, predložila da izađemo i pogledamo program u noćnom klubu.

“Neću da živim sto godina”, rekla je. “Hoću da osvojim ovaj turnir.”

“Osvojite ga bez mene.”

“Ne mogu. Trebate mi ti i Piter Vajksel.”

“Piter? Razgovarali ste sa Piterom?”

“Nisam. Ti ćeš da razgovaraš sa njim. Reci mu da dođe u Springfield. Njemu ću isto da platim, naravno.”

“Neće doći. Zauzet je.” Zapravo, išao je na trke.

“Alane, ovo mi mnogo znači. Umorna sam od toga da se ljudi podsmevaju mojim naporima.”

“Vajksel neće hteti.”

“Ti možeš da ga ubediš.”

Džejn King je bila draga osoba, dosta dobar igrač bridža, od one vrste koja voli igru i mnogo radi i koju ljudi koji to ne razumeju smatraju malo udarenom.

“U redu”, rekao sam, “doći ću. Ali ne mogu da obećam Pitera Vajksela.”

“Reci mu da je Džim Džekobi u mom timu.”

“Džim Džekobi? ‘Ajte, molim Vas, gđo King. Ja sam lud, ali Džim nije.”

“Upravo sam razgovarala sa njim. Složio se da bude član Tima Džejn King.”

Džim Džekobi, bivši član Dalaskih asova, jedan je od najvećih igrača sveta. Da je među igračima bridža ikada sprovedena anketa o popularnosti, Džim, sin Osvalda Džekobija, bi svakako bio prvi na listi. Ili je imao meko srce, ili je Džejn King bila strašnija nego što sam mislio.

“Razgovaraću sa Piterom”, rekao sam.

“I želim da dovedeš i Nensi Vajksel. Hoću da Nensi bude druga žena u Timu Džejn King.”

“Pokušaću, gđo King.”

“Znam da hoćeš, Alane. Vidimo se u četvrtak.”

Pozvao sam Pitera u Flešing. “Idemo u Misuri ovog vikenda”, rekao sam.

“Kako da ne. I projurićemo kroz kuću Harija Trumana¹ u Independensu.”

“Ne, idemo da igramo u timu Džejn King na Jesenjem Okružnom prvenstvu Ozarka.”

“Vrati se u krevet.”

“Da ti objasnim.”

Objasnio sam Piteru da je Džejn King fina stara dama, kičma američkog bridža, simbol svega onoga što čini bridž, otelotvorenje onoga što je Harold Vanderbilt želeo kad je stvarao igru i kako bi mogao da je izneveri?

“Idem na trke”, rekao je Piter. “Dobio sam mig za šestu trku u Akvedaktu.”

“Ne možeš da pobediš kladionicu”, rekao sam, spustivši se na njegov nivo.

“Hoću da vidim tu trku.”

“Piter, ti si drag prijatelj.” Nisam mogao da verujem da je Džejn King učinila da to kažem. “Obećao sam joj da ćemo pobediti na tom turniru za nju.”

“Ti pobedi za nju.”

“Šta je važnije, Piter? Tvoje kratkotrajno zadovoljstvo što gledaš kako Klavirska Noga završava prva ili ispunjenje životnog sna ove Velike Stare Dame?”

“Gledanje kako Klavirska Noga završava prva. Gubi se iz mog života.”

“Piter...”

Govorio sam mu o svežim, otvorenim prostranstvima. To bi bio plemenit gest sa njegove strane, rekao sam, kog bi se setili kada budu pisane istorijske knjige. Onda sam mu spomenuo da bi i on i Nensi bili plaćeni.

“Ne znam”, rekao je. “Povoljne su opklade na tog konja.”

“Biće i drugih povoljnih opklada.”

“U redu, idem. Ali, duguješ mi uslugu.”

“Koju uslugu?” Poznavao sam Pitera. Reč usluga je zvučala čudnovato.

“Uбудuće se posavetuj sa mnom pre nego što se upustiš u neku blesavu avanturu.”

“Ti si dobar momak, Piter.”

“Vikend u srednjoj Americi². Fuj!”

Odleteli smo do Lambert Fild aerodroma u Sent Luisu kompanijom TWA, a zatim smo uzeli let *Ozark Erlajnsa* do Springfielda. Piter je gundao celim putem, ali je Nensi smatrala da je sve vrlo zabavno. Evo takozvanih stručnjaka koji će da

¹Harry Truman, 1884-1972, 33. predsednik SAD 1945-1952. *prim.Prevodioca*

²Srednja Amerika (Middle America) je ime za centralne države SAD, a koristi se i kao simbol provincije, geografske i duhovne. *prim.Prevodioca*

pokažu Misuriju kako se igra bridž. Čak se i Piter nasmešio na tu pomisao. “Ali, šta ako izgubimo?” cerekala se Nensi.

Džejn King nas je čekala na aerodromu. Nosila je veliku crnu tašnu, a pratili su je Džim Džekobi i Dik Kac. I u tome je uspela!

Dik Kac, lekar, specijalista za urgentnu medicinu velike bolnice u Los Anđelesu i njegov partner Lari Kohen, bili su jedan od nauspešnijih parova Amerike.

“Svaka čast!” rekao sam Džejn King. Stvarno sam mislio da je iznenađujuća. Nensi, Piter i ja smo došli iz Njujorka. Džim Džekobi je stigao iz Dalasa. Kac je doleteo čak iz Los Anđelesa.

“Ovo je za mene jednom i nikad više”, rekla je Džejn King. “Hoću da postignem da mi se više niko ne smeje.”

Odseli smo u hotelu *Hauard Džonson* u ulici Glenstoun u Springfieldu. “Ali, šta ako izgubimo”, misao mi nije izlazila iz glave. To nije bilo moguće.

Te noći – 3. oktobra 1974. – sakupili smo se u stanu Džejn King. Bila je sva poslovna. Nije nam dala po osamsto dolara da nas gleda kako gubimo. “Nema pića”, rekla je. “Hoću da svako od vas spava osam sati dnevno. Biću vrlo razočarana ako izgubimo.”

“Nećemo da izgubimo”, rekoj ja.

“Preterano samopouzdanje nije dobro. Nevolje se događaju svaki dan.”

“Ne u Springfieldu”, rekoj ja.

“Imate predrasude o malim gradovima.”

U stanu sam upoznao majku Džejn King. Zvala se Korina i imala je devedeset. Stalno je govorila svojoj kćeri da je luckasta i da treba da odraste već jednom.

Turnir se igrao u hotelu *Hauard Džonson*, u kom smo odseli. Da nije bilo Džima Džekobija, koji je nosio slavno ime, većina učesnika ne bi ni znala da je Džejn King dovela tim profesionalaca.

Na Otvorenom parskom prvenstvu Džejn King je igrala sa Džimom Džekobijem. Spustila je svoju veliku crnu tašnu na sto ispred sebe, pa Džim nije mogao da je vidi. Kasnije mi je rekao da je mislio da igra sa tašnom.

Nensi Vajksel i prijateljica Džejn King, usedelica, pobedile su na Otvorenom parskom. Džejn je bila oduševljena, ali je njena majka, Korina, insistirala na razumnom gledanju na stvari. “Kupila si gomilu profesionalaca, to je sve. Sviđa mi se ta cura Nensi, ali ostali su bolesna banda.”

Korina je išla sa štapom. Uprkos svom otvorenom nezadovoljstvu, prisustvovala je svakoj seansi turnira. Mladi ljudi su, govorila je, otišli do đavola, a njena šezdeset petogodišnja kći – koju je zvala ‘dete’ – pomagala je i odobraval propadanje.

Tim Džejn King je projurio kroz kvalifikacije za nokaut prvenstvo timova. Džim Džekobi je, igrajući sa Majkom Harlouom, još jednim prijateljem Džejn King, osvojio Prvenstvo muških parova. Čistili smo turnir. Čak je i Pitera obuzeo taj duh.

Lokalne novine su intervjuisale Džejn King. Bila je visoka samo četiri stope i deset inča, ali je hodala kao da ima šest stopa. Više nije bila luda stara udovica koja igra bridž. Bila je kapiten Tima Džejn King!

Najvažniji događaj na Jesenjem Okružnom prvenstvu Ozarka bio je Nokaut timski turnir. Parovi smo bili Piter i ja, Džejn King i Džim Džekobi i Nensi Vajksel i Dik Kac.

Pobedili smo na Nokautu. Bilo je lako i mnogo smo se ludirali, iako je Džejn bila vrlo ozbiljna. Saznao sam mnogo o tome koliko bridž može da znači ljudima.

Bilo mi je drago zbog Džejn King. Niko se više neće usuditi da se smeje 'luckastoj staroj dami' koja igra bridž da ublaži svoju usamljenost. Šampioni će doći da igraju s njom i novac sa tim nije imao nikakve veze.

U nedelju uveče u njenom stanu je bila zabava. Ona se tek vratila sa drugog intervjua za lokalne novine i sva je zračila. "Tim Džejn King je najbolji", rekla je.

"Amin", rekao je Piter. Znao sam zašto sam ga uzeo za partnera.

"Gospođo King", rekao je Džim Džekobi, "drago mi je što sam došao."

"Živeo Tim Džejn King!" rekao je Dik Kac, podigavši visoko svoju čašu.

"Gluposti", rekla je Korina, ali na njenim usnama titrao je trag osmeha.